

Radioapparatet vårt.

Radioapparatet vårt er ein gjerkomn
ting i huset, det er min besta venn når
tida blir lang i dei mørke vintermånedane.
Da slår eg bøvre på radioen, skrivesar
over skakspalten og finn einkrav frisk,
oppkjukande musikk. Han er ikkje
av dei finaste apparaata, det er ein
vanleg liten "paris" krum på farge,
og med eit tallauga som din stort
og grønt uted i rommet. Han har fått
plass på eit lite bord inne i stova,
der vi òg sit om kveldane og
lyrer med stigende ør interesse på all
den fina musikken. For ungdommen
fylgjer med tida, og er like den

moderne jazzrytmen, dei beromte slagerane
og alt det nye som intriserar ~~engdansen~~^{brende}.
oss mest. Og slike musikk er det muk av,
mås eg ynskjer å høyre på slike, så er
det derre eg skrivvar over på England,
å er eg sikkert. Når, mås ho er ferdig
med dagens stavn, tek ^{ut} aeg gjerne ein hundring,
set seg i ein av dei leste stolane, for om
akal ho ha aeg ei basestubus ved radioen.

Nun fyrt tek ho gongen ukebladet som ligg
grå bordet og studerar det. For ho vil ikkje
vita av omho slike som Filharmoniske sel-
skapsorkester eller liknande, ho kan ikkje
slippa at folle vil ha slike dinskring i
høyr. Nii, omr vil høyst høyre vake
viser, gamle feledatter og alt som høyar
det gamle til. Nun det er òg sjeldan
at radioen vil tilfudsstilla ho. Far

e. sjeldan hava högur på radiou, det er
når det er svermelding og dagsnytt, og du
gongené det er „show i store studis“ da
far du andre ikkje røre på oss, for
da skal det vera fullt stilt. Ja, såkkun
radio som skal til Gudsstilla alle. Nauq
ein gong blir det leik med oss; ein
vil högna på Læriske, ein annan på
Oslo, og så må einkvæm klege seg. Perfor
seier far så ofte, at det skulle vera
ein radio i kvart rom, så vart det
ikkje óverenskjar av sá líte.

Eg líjuu vel ikkje da vi felile
radiou, eg var lita den gongen,
men ikkje mindre en at eg førsto
det var ein artig ting. Eg det var
med stor og myssjerrige aigo, eg
stod og såg gjá at du opna astan

han var i. Og eg hörde det förbärsande
roret som slapp ut över mig, då du tog
upp det från apparatet. Dämpning var
det med ög. 450 kr. stod den. Ichige omställer
mi. Men eg har funnit det är svinare,
att han var vid pengane. För eg har
ichige vilja mista alla dei kostestimulane
eg har haft samma med han för sin
mylige stora pengesum. Men det var
ichige orde med sig berata ejöne radion,
det er programmert og så lytta vær igjøta,
om og er makleså stor.

Han har vori i istand ut jor pengen
og, så du måtte se da han for øg ja
han i orden att. Ein gong var det ei
lampa som var sind, ein annan
gong var det enkelt stig inne i
om vi skulle givme gi bord Det

var ikkje så lang tid han var leote, men
eg sakna han. Eg gjekk mange ein gong i
miss ut i stova for å slå han på.

Skal eg var leita, hødde eg at det heldt til
smørfalk i inne i radiou, så det var der dei
fala og spelte. Eg var noko unndum over
at det kunne haldt til så mykje falle
inne der, men eg fann ikkje noko ann
løysing på det. Eg var fortala til å faste
at musikken kunne koma frå luile verda
og at lyden var tauga opp av lufta,
og radiou var slik unndagd at han
kunne ta opp desse lydene.

Det var vorti noko skurking i han
og i det siste, det blir ikkje lengre blåste
og mykje stemmer, men harde og
skurkande. Musikken blir ikkje lengre så
vakker. Men det kan ein helle ikkje unna.

Før operatet ble til ^åg blitt gammelt, og det
har og vori flittig brukt gjennom alle desse
åra vi har hatt det.

WW